

T A D I C I N I A I PREKYMEČIAI

TRADICINIAI PREKYMEČIAI TRAKUOSE – RYŠKUS KRAŠTO FENOMENAS

Tradiciniai turgūs Lietuvoje vykdavo tik po atviru dangumi, kaip senoliai pasakytų – turgaus aikštėse. Kas kaip išgalėjo, taip ir prekiaavo, bet dažniausiai prekiaudavo iš vežimų. Kiekviena mugė, jomarkas, kermošius ir pan., vykdavo tam tikromis kalendorinėmis dienomis, nustatytoje vietoje, nuo ryto iki 12 val. Būta atvejų, kada prekiauta ilgiau negu dieną. Dėl strateginio patogumo turgavietės kūrėsi ten, kur susikirsdavo keliai, kad perkančiųjų būtų kuo daugiau. Visas prekybos žavumas susitelkęs nuo pasiruošimo prekiauti iki derybų.

Ūkininkas, susiruošęs prekiauti, kad nustatytų prekės kainą, nepasikuklindavo ir apsilankydavo kituose turguose, pasiklausinėdavo kaimynų, sužinodavo kitų prekybininkų kainas. Kaip ir pridera turgui, pirminė kaina būdavo kiek kilstelėta, vien tam, kad pasiderėti. O derybos kaip didis turgaus ritualas – bene svarbiausias to meto mugėje. Derybos dažniausiai vykdavo dėl tuo metu populiariausių prekių: gyvulių (karvių, paršelių, jaučių), grūdinės kilmės kultūrų, amatininkų dirbinių ir pan. Pasisekęs pirkimo – pardavimo sandoris laikytinas pavykusiu, jeigu būdavo sukertama rankomis. Paprašytas žmogus iš šalies rankas perkirdavo ir taip užbaigdavo pirkimo – pardavimo ritualą. Be prekybinių santykių, to meto turgai atliko ir kitą funkciją – socializacijos.

Visgi, žmonėms tai buvo ne menka pramoga pasižmonėti, pasidairyti, sužinoti aktualias naujienas, susipažinti, susitikti su giminėmis ir pažįstamais. Dar ir šiandien Trakuose vykstantys prekymečiai atkartoja pirmąpradžius šių renginių tikslus, traukte traukia įsisukti į šokių, dainų ir geros nuotaikos sukurį, pasisemti stiprybės, džiaugiantis bendruomeniškumu ir atkartojant senąsias savo tautos tradicijas.

